

Szilárd Gyula (1869–1925) – tanár, tankönyvíró szakíró

1869. augusztus 13-án született az Esztergom megyei Csenke pusztán.

Középiskoláit kitűnő eredménnyel végezte el, ezután a magyaróvári Gazdasági Akadémiára jelentkezett. Harmadéves korában elnyerte az akadémia hallgatói számára kiírt pályázatot a cukorrépa termesztéséről írt dolgozatával. Sikerét bizonyítja, hogy dolgozatát az akadémia segélyegylete kinyomtatásra is érdemesnek találta.

Az akadémia elvégzése után az Esterházy grófok Csákvári uradalmába került. A nagybirtok tulajdonosa az 1890-es évek elején jelentős vállalkozásokat indított útjára a gazdaságban. 1892-ben az ászári birtokon a filoxérának ellenálló homoki szőlő telepítéséhez fogtak. A nagyüzemi telep vezetésével Szilárd Gyulát bízták meg. A szőlőtermelésben, a feldolgozásban, a borkezelésben a legfrissebb eljárásokat, módszereket alkalmazták.

Az uradalom másik vállalkozása a Csákvár-Gurdi majorban 1895-ben felállításra került magán-földművesiskola volt. A környékbeli kisbirtokosok gyermekeit készítette fel a korszerűbb gazdálkodásra. Az iskola vezető tanára Szilárd Gyula lett. A gazdaságot és az iskolát is nyugdíjba vonulásáig ő vezette.

A csákvári földművesiskola vezetője mezőgazdasági tankönyvíróként is sokat tett az agrárismeretek széles körű elterjesztése ügyében. A *Mezőgazdaságtan* című tankönyve több kiadást is megért. Szakírói tevékenysége is eredményesnek mondható. Munkáinak zöme a szőlő- és a borgazdaság tárgykörében mozog, de foglalkoztatták a mezőgazdasági termelés egyéb ágazatai is. Első jelentősebb írása a cukorrépa-termesztés korszerű eljárásait taglalta. Az állattenyésztés és a takarmányozás összefüggéseit tárgyalta a *Takarmányozástan* című munkájában. A *Szőlőművelés és borkezelés* című könyvet a gyakorló tanár és gazda írta földművesiskolák és szőlőbirtokosok számára. Kisebb szőlősgazdák számára jelentette meg 1909-ben a *Szőlő és pince* című könyvét.

Egyre gyakrabban jelentek meg cikkei az országos szakfolyóiratokban. Az 1900-as évektől kezdve publikált a *Borászati Lapokban*.

Előadásokat tartott, részint szőlősgazdák körében, részint tudományos tanácskozásokon. Megbecsült előadója lett az országos szőlészeti és borászati kongresszusoknak is. Többször járt külföldön, s ottani tapasztalatait mind a szakíró, mind a gyakorló szőlész eredményesen hasznosította.

Az 1920-as években súlyos betegsége miatt nyugalomba vonult. Csákvártól ekkor sem vált meg, az uradalmi központban lévő kis portáján méhészkedett.

1925. január 29-én hunyt el, Csákváron temették el.

Forrás: Magyar agrártörténeti életrajzok ; provertes.hu

Főbb munkái:

Szilárd Gyula: Szőlőművelés és borkezelés könyve földműves iskolák, vinczellérek és szőlőbirtokosok számára. Bp., 1898.

Szilárd Gyula: Mezőgazdaságtan tanítóképzők, gazdasági ismétlőiskolai tanítók és kisgazdák használatára. Bp., 1906.¹ ; 1909.

Szilárd Gyula: Szőlő és pince. Bp., 1909.

Szilárd Gyula: Szőlőművelés és borkezelés könyve. Bp., 1903.

Szilárd Gyula: Szőlőművelés és borgazdaság. Bp., 1908.

Szilárd Gyula: A pinczegazdaság melléktermékeinek értékesítése. Bp., 1908.

Szilárd Gyula: Méhészet. Bp., 1908.¹ ; 1915.

Szilárd Gyula: Mezőgazdaságtan: gazdasági ismétlőiskolai tanítók és gazdák használatára. Bp., 1913–1914.

Szilárd Gyula: Vezérfonal felnőttek mezőgazdasági oktatásához: katonai és egyéb téli tanfolyamok számára. Bp., 1912.¹

Szilárd Gyula: A kukoricacsírátlanítás és a gazdák. Bp., 1917.¹

Szilárd Gyula: Mezőgazdaságtan. Bp., 1926. ; 1927. ; 1930.

Szilárd Gyula: Földművesiskolák: A gróf Eszterházy-féle csákvári földművesiskola 16 éves multjából merített adatokkal támogatva. Bp., 1907.¹

Szilárd Gyula: Takarmányozástan: a legújabb elméleti és gyakorlati ismeretek alapján. Bp., 1914.¹